

عنوان مقاله:

بررسی تزیینات در محراب محراب اولجایتو مسجد جامع اصفهان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهر هوشمند (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهناز انصاری - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، گروه هنر

خلاصه مقاله:

مساجد به عنوان یک فضای عبادی برای اقامه نماز و انجام مناسک دینی قلمداد می شوند، که از عناصر و فضاهای متعددی تشکیل شده است. یکی از مهمترین فضاهای موجود که نقش هویت بخشی را به مسجد ایفا می کند محراب است. محراب قلب مسجد بوده و میتوان ادعا کرد که این فضا با سایر فضاهای موجود در مسجد دارای پیوندی عمیق است. از آنجاییکه محراب مهمترین بخش مسجد است، سازندگان آن همواره سعی داشتند تا حداکثر مهارت خود را در آن به رخ بکشند. از این رو هنرمندان از تزیینات معماری در هنر اسلامی استفاده کرده و محراب را با بهترین تزیینات مانند نقش مایه ها، هنر خوشنویسی و غیره ارائه کردند. معماری اسلامی جلوه ای از زیبایی های الهی می باشد که در نتیجه ترکیب فرمها با باورها و اعتقادات ایجاد شده است، نمونه بارز این تلفیق را میتوان در محراب ها جستجو کرد. مساجد به واسطه بهره گیری از تزیینات در محراب موفق به القاء مفاهیم و معانی شدند و با دیدن آنجاگاه ویژه ارزش قدسی به مخاطب ایجاد میشود. مسجد جامع عتیق اصفهان، آثار معماری ادوار مختلف را از دیلمیان تا قاجاریه خود دیده است. در محراب این مسجد شاهد یکی از کم نظیرترین شاهکارهای هنر و تزیین اسلامی هستیم.

کلمات کلیدی:

مسجد، محراب، تزیینات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666669>

